

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1657

§. 88. Invenit eos dormientes prætristitia. v. 45.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

Petrum scilicet & duos filios Zebedæi, quibus in monte Thabor claritatem suæ majestatis ostenderat, & quos præ cæteris diligebat, nuntiaturum, quod ei in oratione acciderit, qualiter Angelus Domini ei apparuerit, fidelissimus Christi ministrator, à patre cælesti missus, ipsum contolatus sit, confortaverit, ostendens passionem suam genus humanum esse redimendum, enixè insuper rogans, ut ille maturaret, nec differret diutius, forte enim ut ipsa Angelorum quoque ruinæ implerentur, & suum se consensum addidisse, patrique voluntati se submisisse. Talia inquam communicaturus venit, modo ipsi non dormirent & incapaces forent.

Gratias ago tibi ex toto corde meo, bonitas effusissima, abyssus infinitæ misericordiæ, qui tam indigentibus servis tuis omne bonum ex te ipso confere, qui tam indigno peccatori, fructum passionis & mortis tuæ cum Corpore & Sanguine tuo sanctissimo, tam amanter applicare voluisti, gratias ago, de tanto & tam singulari beneficio. Gratias ago pro charitate illa inestimabili, qua id mihi contulisti, & precor eandem bonitatem tuam, ut tua in me dona, augeas ad gloriam tuam, & conserves, ut in me nihil deinceps tibi displiceat, sed quæ ad honorem tuum sunt, & proximorum salutem, ea strenuè, & ex puro, ferventique amore tuo operari possim, tantaque sollicitudine ac vigilantia reliquo toto vitæ meæ tempore in tuis occuper obsequiis, quanta me hætenus in sequendis & amplectendis mundi hujus vanitatibus occupavi.

Vere tunc impleri cœpit verbum Prophetæ: *Torcular calcavi solus &c.* & notatu dignum est, carpi dormientes non à crapula, quæ à cœna Christi parca, nulla erat, sed à tristitia, & à quadam necessitate, nox enim jam erat, & quidem profunda. Quid dicturus fuisset, si eos invenisset, *vino somnoque sepultos*, quid dicturus in die judicii, qui Ecclesiæ nocturnis horis præsentem dormitamus mero hesterno graves, & cæteris fidelibus in templo alacriter, ac vi tota canentibus, ronchos ducimus!

O Amantissime Iesu, ut operibus tuis, quæ perfectissima sunt, aliquantulum insistere queam, concede, obsecro, ut amor proximi in omnibus apud me prævaleat, ita ut salute in eius omnibus meis temporalibus anteponam semper negotiis, tuo edoctus exemplo, qui ut Apostolos tuos commoneres, ut vigilarent & sibi prospicerent in proximè hoc imminente periculo, eos adisti, relicta Angeli & tui patris consolatione; ita oro,

sicut pro me ita pro omnibus, Regibus, principibus Christianis, & superioribus quibuscunque, imprimis Ecclesiasticis, sacerdotibus, Prælati & Clericis, ut digneris eos ita excitare, ut nunquam patiantur, ita se somno obtui in tempore orationis, ut tui obliviscantur, sed semper vigilent cunctis in operibus mandatorum tuorum, ad proximi salutem, & laudem, & gloriam tui majorem.

§. 89. Et ait illis: *Quid dormitis? v. 46.*

O Admirabilis hic Christi mansuetudo, verè Christus Rex est similis Regi Apum, sine aculeo, verè Agnus, verè mitis & humilis corde: Ecce enim quam blande castigat discipulos dormientes & præmonitos, ne dormirent, sed te cum orarent & expectarent vigilantes Adventum proditoris. Nam reversus ab oratione, dicit tantum ad eos, quid dormitis? Ego hic somni nomine omnem voluptatem Corporis possum intelligere, quæ ad mollem enim somno sternitur Corpus, anima sopitur, usus rationis supprimitur, ita & illecebræ voluptatum eadem nobis damna inferunt, & tanto maiora, quanto peior est animæ mors æterna, quam brevis imago mortis Corporeæ. Quare hortatur Apostolus, *Nos de somno surgere, & sicut in die honestè ambulare, non in comessationibus, & ebrietatibus, non in cubilibus & impudicitia torpere.* Medium autem ad temperantiam proposuit orationem. Unde & aptè dixit quod sequitur; *Surgite, orate, ne intretis in tentationem,* quippe cum nemo possit esse continens, nisi Deus det, & cum animus voluptatis cupidibus, non aliter & melius possit à noxia voluptate avocari, quam si alia nobilior voluptas ei proponatur, & caro infirma tum robur acquirat, cum spiritus ratione roboretur, bene, imo optimè, id per resurrectionem ad nobiliora exercitia & orationem confici censemus.

Domine Deus meus, scio diabolus circuire & quærere, ut me devorare possit, capere, decipere; quid imbecillis homuncio faciam? nisi tu auxilio tuo mihi succurreris & excitaveris dormitantem! Videor namque semper dormire in omnibus actionibus meis: Tu igitur adjutor esto, Tu auxilium; Tu robur, antequam incautus capiar ab eo, antequam liger vinculis peccatorum; antequam me penitus abducat, ut sopitus abnegem Te, prodam Te, peccata peccatis addendo, sed semper tecum vigilans superem me, amem te, sequar te, sine ulla mentis vel corporis contradictione.

§. 90. *Surgite. v. 46.*

Cum discipulis pergentibus nihilominus dormire modico tempore adstitisset, Dominus, quasi pastor excubans super gregem suum, adverte-

retque